

ἄλλον τινός ἐνδύματος, ἀξιοῦσαι ὅτι εἶνε ἐντελῶς ἐνδεδυμένοι.

Μετὰ τὸ πεντηκοστὸν ἔτος συνηθέστερον αἱ τρίχες πίπτουσι καὶ ἄρχεται ἡ φυσιολογικὴ φαλακρότης. Ἐνίοτε ὅμως τηροῦνται αὐταὶ μέχρι τοῦ ἐσχάτου γήρατος. Οἱ Μαύροι, οἱ Παπούαι, οἱ Ἀμερικανοὶ καθίστανται φαλακροὶ σπανιώτερον καὶ βραδύτερον τῶν Εὐρωπαίων, οἵτινες δύνανται νὰ εἶνε φαλακροὶ καὶ κατὰ τὸ τριακοστὸν ἔτος. Αἱ γυναῖκες, τῶν ὁποίων αἱ τρίχες εἶνε μεγαλειότεραι τῶν ἀνδρῶν, τηροῦσι ταῦτα ἐπὶ μακρότερον, καὶ οὐδέποτε σχεδὸν καθίστανται ἐξ ὀλοκλήρου φαλακραί.

Ὁ ὀφθαλμὸς εἶνε ἡ θυρίς τῆς ψυχῆς. Ἐπὶ τῶν χειλέων δύναται νὰ συγκεντρωθῇ κάλλος ἰκανὸν ἵνα θανατώσῃ ἢ νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπον ἢ ἐπὶ τοῦ μετώπου διαλάμπουσα μεγαλοφυΐα μᾶς κινεῖ νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἀρχὴ Θεοῦ (un Dieu commencé), τὸ πηγούνιον δύναται νὰ μᾶς ἀποκαλύψῃ ἀπεριόριστον ἀγαθότητα καὶ γλυκύτητα διὰ τῶν κυματισμῶν τοῦ σώματος μᾶς ὁμιλεῖ ἡ ἰσχύς καὶ ὁ ἔρωσ· ἀλλ' αἱ τρίχες, αἱ μὴ λαλοῦσαι, αἱ μὴ ψευδόμεναι, αἱ ἄνευ εὐαισθησίας, δύνανται νὰ ἑκατονταπλασιασῶσι πάσας τὰς ἄλλας ὠραιότητας καὶ νὰ κρυψῶσιν ἐντὸς τῶν ἀπείρων αὐτῶν λαβυρίθων τόσην ποίησιν, ἐξ ἧς ὁ ἄνθρωπος πάσχει καὶ δημιουργεῖ.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ὁ ναὸς τῶν σκέψεων καὶ παθῶν του· ἐκεῖ ἐδρεύουσι τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ καλλονὴ του, ἀλλ' ἐκεῖ ἔνθα τελευτᾷ ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἄρχεται ὁ οὐρανός, ὁ ἄνεμος κινεῖ ἐν θάσσο, τὸ ὅποιον δὲν εἶνε πλέον ἐκ τῆς σαρκὸς καὶ δὲν εἶνε ἔτι ἐκ τῆς ζωῆδος ὕλης· εἶνε ὄριον, ἐφ' οὗ οἱ ὀφθαλμοὶ μᾶς οὐδέποτε παύονται ζητοῦντες συγκινήσεις, ἔνθα λυκαυγὲς τι σημάτων πάντοτε μεταβαλλομένων καὶ πάντοτε ὠραίων ταρασσεται καὶ φαίνεται ζῶν.

Οἱ διάφοροι λαοὶ τῆς γῆς διάφορον σπουδαιότητα ἀπονέμουσιν εἰς τὴν κόμην. Οἱ Κουακεροὶ, οἵτινες ἴστανται εἰς ἀρκούντως ὑψηλὴν βαθμίδα ἐν τῇ σειρᾷ τῶν ἀνθρώπων, ἐλάχιστα μεριμνῶσι περὶ τῆς κόμης των. Τὴν αὐτὴν ἀδιαφορίαν ἐπιδεικνύουσι πολλοὶ Ἀμερικανικαὶ φυλαὶ καὶ οἱ Λάπωνες. Τούναντιον οἱ Παπούαι πολὺ μεριμνῶσι διὰ τὰς τρίχας των· τὰς κτενίζουσι καὶ διευθετοῦσι κατὰ χιλιούς τρόπους. Ἐν αὐτῇ τῇ Εὐρώπῃ παρὰ διαφοροῖς ἔθνεσι καὶ κατὰ διαφοροῦς ἐποχὰς αἱ τρίχες ὑπεβλήθησαν εἰς τὰς παραδοξοτέρας διευθετήσεις καὶ ὑπήκουσαν εἰς τὰς μᾶλλον ἄλλοκότους ἰδιοτροπίας.

Πᾶς Ἑσκιμῶς διχτηρεῖ δέκα ἕως δώδεκα κύνας, τοὺς ὁποίους τρέφει μὲ κρέας φωκῶν. Ταῦτα συλλαμβάνουσι κατὰ μεγάλας ποσότητας εἰς τὴν παραλίαν διὰ τὸ ἔλασιν αὐτῶν. Τὸν χειμῶνα οἱ Ἑσκιμῶτες ζευγνύουσιν ἐξ ἧς οὐκῶν κύνας εἰς μικρὸν ἑλληθρον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κἀθηται ἡ μάστιξ πλαταγετὴ ἐν διαστήματι δ' ἐξ ὠρῶν τὸ ἑλληθρον διατρέχει εἰκοσιλεύγας. Ἴδου δὲ τί πράττουσιν ὅπως καταστήσωσι ταχύτερους τοὺς κύνας. Τὴν προτεραίαν τῆς ἀναχωρήσεως ἀρίνουσιν αὐτοὺς νήσεται, διότι νήσεται τρέχουσι πολὺ. Εἶτα ὁ κύριος ἐκλέγει ἐξ αὐτῶν τὸν πλέον ταχύπου, τὸν κλείει ἐντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ τὸν θωπεύει. Οἱ συνάδελφοι τοῦ κυνός, βλέποντες τὴν προτίμησιν ταύτην τοῦ κυρίου των, καταλαμβάνονται ὑπὸ αἰσθήματος μεγίστης ζηλοτυπίας, ὅταν δὲ παρουσιασθῇ εὐκαιρία, δὲν θέλουσι λείπει νὰ τὸν ἀναγκάσωσι νὰ πληρώσῃ ἀκριβῶς τὸν τίτλον τοῦ εὐνοουμένου. Τὴν πρωίαν τῆς ἐπιούσης ὁ προνομιούχος κύων ζευγνύεται εἰς τὸ ἑλληθρον ὡς καὶ οἱ ζηλότυποι συνάδελφοί του, ἀλλὰ οὗτος ζευγνύεται ἐπὶ κεφαλῆς πάντων. Ἀρκα καὶ οἱ λοιποὶ κύνας ζευγνύουσι, ζητοῦσι νὰ ἐπιπέσωσι κατ' αὐτὸ ἵνα τὸν καταφάγωσιν. Οὗτος, ὅπως διαφύγῃ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν, φεύγει ὡς ἀστραπὴ, οἱ δὲ λοιποὶ τὸν καταδιώκουσι, σύροντες ταυτοχρόνως τὸν ὀδοπόρον, εὐχριστημένον ἐκ τῆς ἐπιτυχίας, τὸ δ' ἑλληθρον μόνις ἐγγίζει τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆνος. Οὕτως ἐμμεταλλεύονται τὸ πάθος καὶ τὸ ἐστικτὸν τῶν δυστυχῶν τούτων ζῶων.

Τὸ μεγαλεῖτερον ὑπόστατικὸν τοῦ κόσμου εὐρίσκειται ἐν Texas τῆς Ἀμερικῆς, ἀπῆλκον δὲ τέως εἰς τὸν πλοίαρχον Ριχάρδον Κίγκ, ἠγοράσθη ἐσχάτως ὑπὸ μεγάλης τιμῆς Ἑταιρία· τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἡ ἑκαταπὶ τοῦ ἀγανοῦς τούτου κτήματος εἶνε 800,000 στρεμμάτων γῆς συνεχοῦς καὶ περιτετοιχιωμένης, ἐν αὐτῇ δὲ διατρέφονται 200,000 ἵππων καὶ ἄλλων κτηνῶν. Ἡ ἀγοράσασα αὐτὸ Ἑταιρία ἐπλήρωσε 6,500,000 λιρῶν, ἐλπίζει δὲ νὰ ἔχῃ ἐτησίαν πρὸσδοκὸν 1,500,000 λιρῶν ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν κτηνῶν. Ἐν τῇ γενομένη δημοπράσει τοῦ κτήματος διεγωνίσθησαν πολλοὶ κεφαλαιοῦχοι Γάλλοι, Ἀγγλοὶ καὶ Ὀλλανδοί.

Ὁ Κ... γράφων πρὸς φίλον του προχθές, κατὰ τὸ πολὺ ψῦχος, ἐπέβρανε τὴν ἐπιστολήν του διὰ τῶν ἐξῆς:

« Δὲν ἐκτείνουμαι περισσότερο, γιατί τόσο κρυβουν τὰ πόδια μου, ποῦ δὲν μπορῶ νὰ κρατήσω πλέον τὴν πέννα.»

Ὁ γυμνασιάρχης εἰσέρχεται εἰς τὴν Δ' τάξιν καὶ ἀποπεινεῖται πρὸς τοὺς μαθητάς: «Ὁ γέλιον τοῦ Γυμνασίου κ. Παύλος παραπονεῖται ὅτι κίχποιος ἀπὸ σᾶς ἔχει τὴν κικκοῦθειαν νὰ πειράξῃ τὴν κόρην του. Ἐξ ἐπιεικειᾶς παρασιώπῳ τὸ ἄνομά του, ἀλλὰ τὸν προσκλῶ μετὰ τὸ μάθημα νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ γυμνασιαρχεῖον νὰ ἀπολογηθῇ».

Λήξαντος τοῦ μαθήματος ὁ γυμνασιάρχης βλέπει προσερχομένους εἰς τὸ γυμνασιαρχεῖον κατὰ σειρὰν 5 ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ ἵνα ἀπολογηθῶσιν...

Μόνον ἀρῶν παρήλθον ἡ ἡλικία τῶν βιαίων παθῶν οἱ μεγάλοι ἄνδρες παρήγαγον τὰ ἀριστουργήματά των, ὅπως μόνον μετὰ τὰς ἐκρήξεις τῶν ἡφιστείων ἡ περὶ αὐτὰ γῆ καθίσταται γονιμώτερα.